

ning fra alle Sider, og Mindretallet henviste yderligere til, at samtlige Partier i en den 2. Marts 1927 afgiven Betænkning havde udtalt, at Spørgsmaalet om Hovedtingstedets Beliggenhed skulde endeligt afgøres ved den daværende Dommers Afgang, ligesom man gik ud fra som en Selvfølge, at alle de Forretninger, som naturligt hørte hjemme i Nibe, skulde foretages dér, indtil Spørgsmaalet var ordnet. »Ved Dommerens Afgang i 1931 skete der imidlertid intet fra Administrationens Side for at opfylde Rigsdagens Paabud; man søgte end ikke at hjælpe Befolkningen i Nibe f. Eks. med Hensyn til Tinglysningsvæsenet, men flyttede tværtimod hele Skiftevæsenet og alle Oppebørselsforretningerne fra Nibe til Løgstør. Derved skabtes den Utilfredshed med Forholdene, som i Virkeligheden danner Grundlaget for det nuværende Forslag om Genoprettelse af Embedet i Nibe.«

Endvidere vendte Mindretallet sig mod den Opfattelse hos Administrationen, at et vist Antal smaa Embeder kan være af Betydning baade for Befolkningen og for Dommerfuldmægtigene, som derved faar bedre Avancementsmuligheder. »Denne principielle Opfattelse kan Mindretallet ikke dele, hverken af Hensyn til Befolkningen eller af Hensyn til Dommerfuldmægtigene, men maa tværtimod hævde, at det ogsaa for Befolkningen er af den allerstørste Interesse, at Embederne er af et saadant Omfang, at Dommerne derved kommer til at præstere et Arbejde, der berettiger til at byde dem Lønvilkaar, saa Ansøgere med gode Kvalifikationer vil søge dem, medens mindre Embeder vil føre til en Sænkning af Niveauet paa Domsvæsenets Omraade, der maa findes meget betænkelig. En dygtig og økonomisk uafhængig Dommerstand er af den største Betydning for Befolkningen og vil maaske blive det endnu mere i Fremtiden.«

Sluttelig gjorde Mindretallet opmærksom paa, at baade Dommerforeningen og den tidligere og nuværende Dommer havde fraraadet Embedets Deling, ligesom Lønningsraadet i en Skrivelse af 30. Oktober 1942 havde udtalt, at det i al Almindelighed deler den Opfattelse, at administrative og økonomiske Hensyn taler imod saadanne Delinger, der vil kunne medføre Oprettelsen af mindre Embeder uden tilstrækkeligt Arbejde for Dommeren og Personalet.

Mindretallet kunde derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Over for Mindretallets Synspunkter gjorde *Justitsministeren* gældende, at det ikke længer kan siges, at Arbejdsmængden i det hele og store er for ringe paa Dommerkontorerne, og at det fra Befolkningens Synspunkt maa anses for uheldigt, naar en Retskreds har et saadant Omfang, at Dommeren praktisk talt ikke kan beskæftige sig med Skifte-